

موج دوم جنبش توده ای علیه دیکتاتوری آغاز شد

رضا مقدم - ۲۷ بهمن ۱۳۸۹

با تظاهرات ۲۵ بهمن موج دوم جنبش توده ای علیه استبداد و دیکتاتوری که نه مرعوب شده بود و نه تسلیم آغاز شد. مبارزات میلیونی مردم ایران علیه دیکتاتوری و استبداد که از خرداد سال ۸۸ آغاز شد، بسرعت پوسته های اولیه خود را ریخت و روش برخوردش به نیروهای سرکوب و هم شعارهایش رادیکالتر شد تا به تظاهرات ۶ دیماه ۸۸ رسید. این جنبش عظیم هم بدلیل کوشش موسوی و کروبی و احزاب همپیمانانش برای محدود کردن اهداف اعتراضات مردم در چارچوب قانون اساسی که مردم خود در شعارها از آن عبور کرده بودند و هم بدلیل همراه نشدن با جنبش اعتصابی کارگری فروکش کرد اما دینامیزم آن به هر سوسیالیستی نشان می داد که این جنبش در جستجوی راه است و دوباره سر بر خواهد کرد. تظاهرات ۲۵ بهمن آغاز موج دوم این جنبش عظیم در هیبتی نوین بود.

در یکسال و اندی گذشته که جنبش ضد دیکتاتوری مردم ایران بشکل تظاهرات جریان نداشت، بسیاری از افراد و احزاب و سازمانهای سیاسی را به این نتیجه رساند که جنبش پایان یافته است! سازمانها و احزابی که دینامیزم جنبش توده ای را اختلاف جناحها می دانستند را به شادی و پایکوبی برای صحت تحلیلهایشان کشاند! اینها جنبش توده ای سال گذشته را با رهبریش، شعارهایش و بهانه شروعش تحلیل و قضاوت کردند و به بهانه رنگ سبزش آنرا تخطئه نمودند. تظاهرات ۲۵ بهمن دستگاه تحلیلی همه این ها را اسقاط کرد.

تظاهرات ۲۵ بهمن نقطه پایان تمام استراتژی های لیبرالی بود که از طریق صندوق رای خواهان برقراری دموکراسی در ایران بودند و بعضا از مردم ایران ۲۰۰ سال دیگر صبر و تحمل می خواستند. تظاهرات ۲۵ بهمن نقطه پایانی بود بر اهداف و استراتژی

اصلاح طلبان دولتی برای تشویق و ترغیب ولی فقیه و دیگر دستگاہای حکومتی به اجرای بدون تنازل قانون اساسی. اعتراضات ۲۵ بهمن پوسته نازک سبز خود را پاره کرد، از خامنه ای عبور کرد و با خواست رفتن "سیدعلی"، قلب رژیم اسلامی را هدف گرفت و هدف اولیه جنبش مردم را اعلام کرد تا زمینه اتحاد وسیع ترین بخشهای مردم و جنبشهای اعتراضی، اجتماعی و طبقاتی را فراهم آورد. اکنون تنها شانس موسوی و کروبی و احزاب هم پیمانش برای حفظ رژیم اسلامی راه حل تونسوی و مصری است؛ حذف نفر اول حکومت برای حفظ کل نظام؛ "مبارک، بن علی، نوبت سید علی".

موج دوم جنبش مردم ایران نقطه پایان الگو برداری جنبشهای اسلامی از جمهوری اسلامی است. اعتراضات مردم ایران در خرداد ۸۸ شکست مدل حکومت اسلامی را اعلام کرد و تظاهرات ۲۵ بهمن تاکیدی مجدد بود به مردم منطقه که از جنبشهای اسلامی حذر کنند. موج دوم جنبش مردم ایران که تجربه گرانبهای انقلاب ۵۷ را دارند این ظرفیت را دارد که با شروع اعتصابات کارگری به یک انقلاب تمام عیار علیه سرمایه داری در ایران تبدیل شود و در عین حال یاری دهنده جنبشهای انقلابی در جهان عرب که علیه تمامی مشقات سرمایه داری و علیه استبداد و دیکتاتوری آغاز شده، باشد.